

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. september, kl. 13 med følgende dagsorden:

*Spørgsmål til ministrene.*

Mødet hævet kl. 15.

## 125. møde.

Onsdag den 19. september kl. 13.

Den eneste sag på dagordenen var:

*Spørgsmål til ministrene.*

Af *Vagn Bro* til justitsministeren:

„Da justitsministeren under sidste behandling af færdselsloven udtalte, at hjælp de nye lovregler ikke på ulykkernes nedbringelse, måtte sagen tages op igen, og da færdselsulykkerne med skade på person i maj, juni, juli og august d. å. er forøget i betydelig grad, beder jeg justitsministeren fremsætte en udtalelse om, hvad han agter at gøre.“

**Vagn Bro:** Når jeg — forøvrigt på en gruppe medlemmers vegne, nemlig det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, det ærede medlem hr. Heising, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, det ærede medlem hr. Kristen Amby og altså mig selv — har stillet dette spørgsmål, går jeg ud fra, at ministeren allerede nu kan oplyse tinget og offentligheden om, hvad man på det færdselsmæssige område agter administrativt og lovgivningsmæssigt at foretage sig i den nuværende situation, så meget mere som ministeren i en af de sidste replikker under behandlingen af færdselslovforslaget udtalte, at hvis den nye lov ikke viste sig at hjælpe tilstrækkeligt, ville sagen kunne tages op igen.

Vi har nu set tallene fra statistisk departement, og vi har endvidere set, hvorledes så godt som den samlede presse — jeg kan tilføje: ikke mindst den højtærede ministers hovedorgan — i sommer har vendt sig mod de herskende forhold.

Som ministeren ved, fandt et meget stort mindretal her i tinget — 61 mod 94 — for nu godt et år siden, at tempoet i færdslen var for stærkt, og navnlig lagde vi ikke mindst vægt på at få hastigheden nedsat i byer og bymæssige distrikter, med hensyn til hvilket der ude fra verden meldes om gode erfaringer både fra Sverige, USA og Frankrig. Jeg kan ikke undlade at føje til, at en af de blodigste veje var vejen omkring Middelfart, og at denne bys politimester har udtalt, at dette er totalt hørt op, efter at 50 km's hastighed er indført.

Men hertil kommer, at på en række andre punkter savnes der, forekommer det os, fasthed i reglerne i loven. Det gælder spørgsmålet om fuldt stop, hvis man oprettholder den såkaldt frie hastighed på hovedvejene; det gælder spørgsmålet, om man bør forlade sin bane eller færdselsretning, uden at det i meget væsentlig grad sker på eget ansvar, og det gælder også spørgsmålet om selvriskoen. Endelig bør der efter vor mening sættes styrker af helt anderledes størrelse ind på vejene — vi har vel i sommer ikke været oppe på mere end 60—70 mand. En sådan forøgelse bør efter min mening ske uden udgift for statskassen, idet det må være de folk, som kører på vejene, der kommer til at betale derfor gennem et tillæg til den faste afgift, både af hensyn til dem, der kører ordentligt, således at de, der kører dårligt, kan blive kontrolleret, og ikke mindst for at få dem, der kører dårligt, ind på den rette vej.

Jeg har her nævnt de afgørende punkter. Vi har ønsket at nøjes med en saglig forespørgsel nu, da vi er helt enige i, at det vil være rimeligst, at det er justitsministeren, regeringen, der tager initiativet, efter at vi har set de resultater, om hvilke jeg sluttelig kan sige, at en så nøgtern mand som direktør Bergsøe, der har besøgt Amerika — et land, hvor man mener der køres meget stærkt — siger, at der dør dræbes 38 000 om året, men sætter vi tallet i forhold til ulykkerne i Danmark, skulle tallet derovre i virkeligheden være oppe på 80 000. Dette viser klart og tydeligt, hvor alvorligt situationen er.

**Justitsministeren (Hans Hækkerup):** Det ærede medlem hr. Vagn Bro har taget sit udgangspunkt i, at antallet af færdselsulyk-